

Pod'akovanie básnikovi Jiřímu Suchému za recept na život

Budievam sa prvý a kým moja žena ešte spí, usilujem sa zachytiť tú prvú „dobrú rannú myšlienku“, ako ju nazýva kolega Rimbaud. Tá prvá ranná myšlienka býva totiž nielen dobrá, ale najlepšia -- a práve takú potrebujem aj dnes. Chcem totiž zablahoželať Jiřímu Suchému k deväťdesiatke a chcem to urobiť tak, že vyzdvihnem jeho najlepšiu pesničku. Lenže ktorá to je, keď on ich (ako prezradil v rozhovore s Rudy Linkom) napísal stotisíc? Aj keď som náhodou zle počul a napísal ich iba tisíc, a aj keď si vyberiem spomedzi nich iba desať, vyzdvihnúť najlepšiu ani tak nebude ľahké.

Ako vždy vo chvíľach ťažkého rozhodovania, obraciam sa na svoju ženu Oľgu. Ešte spí, ale poznám ju dosť dlho na to, aby som vedel, že sa nenahnevá, keď ju oslovím spiacu. Aj spiaca ma začuje a ochotne mi odpovie aj zo sna. A jej odpovede zo sna sa nikdy nemýlia.

„Ktorá pesnička Jiřího Suchého je podľa teba najlepšia?“

Nezobudila sa, „nesuším si vlasy fénom, nýbrž jen tak nad plamenem,“ zamrmlala, obrátila sa na druhý bok a spokojne spí ďalej.

A mám to. Aj tá jej dnešná odpoveď zo sna bola neomylná.

Áno, milý Jiří, boli ste pri tom, keď sme si ja a moja žena padli do oka. Obidvaja sme pracovali vtedy vo fabrike Tesla Orava. Ja za trest (ale vďaka zaň osudu!), a ona, čerstvá maturantka, zas kvôli tomu, aby sa mohla dostať na vysokú školu. Pracovala vtedy na ôsmom, na tzv. finálnom páse (volal sa Há-pás), zakladala obrazovky do televízorov. Obrazovky boli vtedy ťažké, každý deň ich dvíhala jednu tonu, a ja, závodný redaktor, som sa chodil na ňu dívať, pretože -- ako zvyknem odvtedy už šesťdesiat rokov žartovať-- sa mi páčilo aj to, že pracuje naHá. V tej fabrickej hale kvôli kontrole zvuku ustavične hrala hudba, stále dokola sa ozývali rovnaké pesničky, a mladí inžinieri sa postarali, aby medzi nimi boli aj pesničky dvojice Suchý & Šlitr. Charleston bol vtedy najobľúbenejší tanec, nuž ani Marnivá sestřenice medzi tými pesničkami nemohla chýbať.

To sušenie vlasov nad plameňom by určite vedel oceniť aj kolega Edward Lear, autor slávnej Knihy nezmyslov. Dovoľte teda, aby som Vám k deväťdesiatke zablahoževal learovským limerikom.

*V daždí chodil básnik Jiří Suchý
deväťdesiat rokov - a bol suchý.
"Nesušíl si vlasy fénom,
nýbrž jen tak nad plamenem."
Na život mal recept jednoduchý.*